

have gjort, længe før Loven kom, sørge for, at det bliver hyggelige og lyse Lokaler. Der blev sagt af den sidste ærede Taler, at Afholdsværterne paa Afholdshotellerne kunde ikke leve, naar de ikke havde Spiritus at sælge. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at komme ud i Colbjørnsensgade 29, hvor vi have et stort Afholdshotel, hvor der for Resten bor 19 Rigsdagsmænd. Han skal da se, at Værten derude trives godt, og at det hele gaar storartet, skønt der ikke er Spor af Spiritus at faa.

Jeg ved godt, at Afholdsfolk have ment, at det har været for længe, inden vi kom med en Betænkning. Ja, der er ingen, der skal have Skyld for, at der har været Smøleri forbundet dermed. Der er gjort et stort Arbejde, og jeg er derved kommen til det Resultat, at jeg kan sige for Fremtiden, naar man synes, en Kommission varer lidt længe: Lad være at kritisere. Jeg ved nu, hvor længe det varede med Ædruelighedskommissionens Arbejde. Det varede 4 Aar og 1 Maaned, og vi have virkelig ikke smølet, vi have gjort et indgaaende og godt Arbejde. Nu kan jeg derfor godt forstaa, at andre Kommissioner ogsaa kunne lade vente temmelig længe paa sig, fordi de gerne ville have gjort et godt Arbejde. Men kunne de blot gøre det samme, som her er gjort, kunde f. Eks. — ja, jeg skal ikke blande det ind her — Forsvarskommissionen komme saa enig her, som vi ere komne, saa det lyst ud for gamle Danmark.

Man har sagt, at der ikke er gjort synderlig meget, og der er Afholdsfolk, som ere utaalmodige efter mere. Men jeg vil dog nævne nogle Paragraffer, hvoraf man vil se, at vi virkelig have bidraget noget til Ædruelighedens Fremme her i Landet. Maa jeg sige med det samme overfor Udtalelsen af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) om, at Afholdsfolkene nu ville hvile, og at de derfor nu ville have denne Lov: Nej, Afholdsfolkene ville ikke hvile, Afholdsfolkene vide godt, at fordi de faa denne Lov, have de ikke naaet det Maal, de stille imod. Afholdsfolkene vide godt, at de skulle blive ved at arbejde for at vinde Folk ind i vore Rækker. Jeg har sagt og vil fremdeles sige, at det er den fri personlige Overbevisning, det for os ved Siden af visse Lovbestemmelser gælder om. Vi ville ikke ligge paa den lade Side, selv om vi ere saa heldige at faa gennemført dette Lovforslag, som er ikke et Afholdenheds-, men et Ædruelighedsforslag.

I § 35, der vedrører Handel med

stærke Drikke, hedder det: „Adkomst til paa Landet at forhandle stærke Drikke erhverves som hidtil, men kan herefter kun opnaas for 5 Aar ad Gangen.“ Her vil der altsaa ogsaa blive Afstemning paa samme Maade som efter § 12 om Beværtning.

Man har klaget meget over, at vi Afholdsfolk ikke havde haft Øjnene stærkt nok aabne for Smugkroer. Jo, vi have. Vi have ogsaa faaet Klager, endog fra Købmænd over, at det snart ikke var muligt for dem at undgaa at skænke for deres Kunder i Butikken. Vi have ogsaa i Ædruelighedskommissionen faaet Klager fra Brugsforeningsuddelere over, at det var kedeligt for en ædruelig Brugsforeningsuddeler, naar der kom unge Mennesker, for Resten ogsaa gamle, ind til ham og sagde: Giv os en Omgang Bajere, for saa kunde det ikke undgaa, at der til Tider blev sviret derinde. Det har pint dem, sige de. Derfor have vi nu sat to Bestemmelser ind, som ville bidrage til at faa Smugkroerne bort. Det er i §§ 37 og 38. Jeg tror, at Afholdsfolkene og Ædruelighedsvennerne i Danmark ville hilse disse to Bestemmelser med Glæde. Men de ville særligt blive hilste med Glæde af Brugsforeningsuddelerne og Købmændene, som staa i deres Bod. I § 37, første Stykke, staar der: „I Butikker og Forretningslokaler, i hvilke der forhandles i Detailsalg, maa Forhandleren ikke udskænke eller lade udskænke stærke Drikke til Kunder, hverken for Betaling eller vederlagsfrit.“

Der staar ligeledes i § 37, 1ste Linie, 2det Stykke: „Vederlagsfri Uddeling af stærke Drikke ved Licitationer eller Auktioner er forbudt.“ Der har jo været Folk, der have set deres Fordel ved under Skovauktioner eller andre Auktioner at sætte et Anker Brændevin frem, for at Folk kunde „slaa sig fulde“, som det hedder, saa betale de jo Varerne dyrere og glemme, at der kommer en Dag, der kaldes Betalingsdagen. I § 38 staar der: „I Brugsforeninger maa der ikke i Butik eller Fordelingslokale til Medlemmer udskænkes stærke Drikke, hverken for Betaling eller vederlagsfrit.“

Der er fra 52 Beværtningsforeninger kommet en Adresse her. Jeg mener, at denne Adresse maa vi helst behandle i et Udvalg, men jeg maa dog have Lov til for mit personlige Vedkommende at sige, jeg tror nok, at det gælder for Afholdsfolkernes Vedkommende omkring i Danmark, at vi ikke ville Beværterne personligt til Livs,